

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

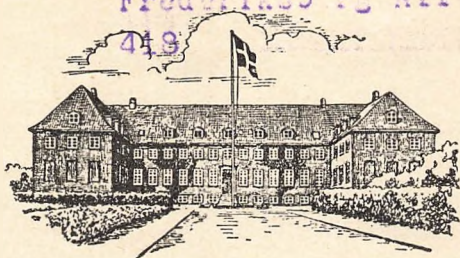
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H.U.H.-

Bladet

MEDLEMSBLAD FOR HASLEV UDV. HØJSKOLES ELEVFORENING — MAJ 1953

»Følg Lurens kald til slag.«

Ja, dengang var det en „kamptid“ — sådan tænker mange i dag. Det var en kamptid, men hvorfor var det det?

Fordi der var mænd og kvinder, der havde ladet sig salve af den hellige ånd, der villigt modtog åndens gaver. Dette kan ikke forklares og skal ikke forklares. Men enhver, som har oplevet, at „Jesu Kristi, Guds søns blod renses fra al synd“, og „som har smagt den kommende verdens kræfter“ véd, hvad dette vil sige. Når jeg som dreng klagede til min far over de prygl, jeg fik af de store drenge, sagde han: „Du må lære at slå fra dig, og en dag bliver du selv stor, så glem ikke, hvordan det var at være lille“.

Er vi så forpylrede, forkludrede og nivellerede i vort væsens dyb, så vi nok kan lege soldat og være i hjemmeværn og føle os så danske, at vi vil have mere indflydelse på den anden side grænsen, ja i Orienten og i Østen — men kæmpe med i den eneste kamp, vi har ret til at kæmpe i for Guds ansigt og med hans velsignelse over os. Kampen om menneskesjæle, den lader vi ligge —.

Ingen har været ved Golgatha og fået frihed fra Synd,

uden samtidig at være bleven Kristi træ! Om du ikke føler dig som Kristi livegne slave, så er du ikke en fra synden frigiven! og så er det jo såre selvfølgelig, at der ikke står kamp, hvor du er! Guds ånd er en angrebsånd! Jesus døde ikke for at bjerge dig ind i en marginotlinje med din stilling, din hustru og din lille hassan med de skæve ben (efter dig!). Han kaldte ad dig, for at du skulle lade dig fylde af ånden, og du skulle fyldes af ånden for i Kristi sted at tigge og bede „hin enkelte“ i din samtid (måske det sidste slægtled af vestens kristne folk), ja, hele dit folk: „lad jer dog forlige med Gud!“

Har du prøvet at sige dine nærmeste, dine venner og bekendte, dine kammerater her og der dette?! Prøv det engang! og jeg lover dig for, at du kommer i kamp!

Du har tænkt på dette med at vidne! men du opdagede, at du var hundeanst! Du, som skal kæmpe, måske snart, på Europas og Asiens slagmark under de mest brutale og djævelske former, der endnu er kæmpet på jorden, siden den blev skabt — Du er bange for menne-

sker! — Det er nok 100 % sandhed! Men dette er hverken Guds skyld eller Guds vilje!

„Af hjertet overflod taler munden“; de gamles hjerte var fyldt med missionsånd. De levede og åndede for at få ilden fra himlen tændt hos de andre. Derfor søgte de på enhver måde at finde lejlighed til at vidne om deres lykke; for deres gudsforshold, vor lykke og glæde.

Jeg havde fra drengeårene kendt „Peter Post“, men kun ved at høre og se ham ved møder og sammenkomster, ikke under hans arbejde. Som svend fik jeg arbejde i en smedie på hans „rute“, og derved fik jeg set ham fra en ny side. Han sang af fuld hals på sin gang med tasken og stadig de sange, som var „oppe“ ved møderne — sådan var han.

Smeden, jeg arbejdede for, var en rigtig „hedning“; han sørgede altid for at være „inden døre“, når Peter Post gik gennem byen, og så lavede smeden så meget spektakel på en eller anden måde, så han ikke kunne høre postens sang. En dag snød posten smeden, der var gået på V.C. — Posten havde set det, og nu var der så meget at ordne ved cykel og taske, så smeden fik hele: „Skal engang du kunne binde“ —.

— Der var kommen nye folk på en af de større gårde, og den nye kone ville gerne have posten til at viderebringe lidt om, hvem disse nye folk var. Han skulle have kaffe og dertil en lang lektie om de nye folks velstand. Ordet „arvegods“ og „tusinder“ nævnede hun mange gange. Da konen var færdig med sit praleri, spurgte posten, om de havde nogen bibel. Nej, det ejede de ikke. Posten gik, og han fortalte nu vidt og bredt om denne nye flinke kone — „men hvor er de folk fattige“, sagde han, „tænk, de ejer ikke en bibel!“ Denne kone og hendes mand fik

dog del i Peter Post' rigdom og hans frimodighed; men det er en anden historie.

Mange forargedes på denne post over hans pågående sang. En lidt naiv kone udtrykte sin forargelse med ordene: „De kirketroende synger dog kun i kirken, de gudeligtroende synger dog bare i hjemmene, men denne missionstroende post generer os med sin sang både på offentlig vej og på privat grund — hvad mon vi egentlig har politiet til?“

Nu er den slags missionsfolk forsvundet fra de fleste egne af landet — uden politiets hjælp. Nye mænd, nye skikke. Men at de gamle var salt blandt deres samtidsdage, det er vist.

Og så delte de traktater ud. Mange af disse gamle havde deres faste distrikter. Uge efter uge, år efter år, og mange er de samtaler, som fulgte med arbejdet, megen sjælesorg er blevet øvet — megen hån og spot er haglet over disse gamle på disse ture. Men også dette er de fleste steder bleven historie.

Nye former for „kristeligt arbejde“ er kommet i stedet. Ofte er det som om grunden er mest stenet, mest gold netop på de egne, hvor disse gamle har haft deres gang. Det kan have to grunde. Folk, som har kendt de gamle, har fået sansen fra sand og levende kristentro sådan ind på livet, at deres sans for åndelig ægthed er meget skarp — og de finder mangel på ægthed.

Folk, som en gang har været ude for den hellige ilds flammer uden at „gøre alvor af det“, er mere sløve for åndelig påvirkning end dem, som bare har kendt vanekristen dom.

„Markerne er hvide til høst“, „bed høstens herre drive arbejdere ud til høst“. Hvem vil gå? H. u. H. kan lære os at bruge ordet og klare tankerne, så den teoretiske side af en tjenergerning i „kriste-

ligt arbejde“ skulle være i orden. Hundreder af mænd og kvinder er brugbare i „kristeligt“ organisationsarbejde. Men, men! Vi er ved dette grufulde „men“. Vi står midt i en ny-rationalisme, der er dødsens farlig. Kun ånd fra alteret kan bringe over det døde punkt.

Vilje alene kan ikke gøre det, teknik i brug af tanker og ord kan ikke gøre det. Vi kan have den helt rigtige dogmatik og etik, det helt rigtige bibelsyn og den helt rigtige sakramentopfattelse — alt kan være i den skønneste orden — klingende malm og klingende bjælde; men om den sælsomme og ubekendte størrelse, som hedder „drevet af ånden“, mangler, ja, så duer selv intet af alt dette rigtige. Skrift plus tradition plus ånd, sådan kunde det være. Ofte synes historien at vise, at skrift plus ånd eller tradition plus ånd

kan give vækkelse. Ånd skal til som den vigtigste faktor!

Når Jesus taler om, at „stenene skal råbe“, om de umyndige og diende tier mon så ikke tiden snart er inde til, at han lader stenene få liv. Men skal han lade sin livløse verden få mælk, mon det så bliver for vore forprækede ører? Mon han så ikke vælger sig nye folk og stammer og tungemål? Mon han er ved at flytte sin lystestage? Eller er der i dag „tusinder, som ikke har bøjet knæ for hålt“

Vi kan prise „fædrenes tro“ i smukke ord, og deres forbillede kan tale til noget i os, så vi føler trang til at „gennemløbe den foran os liggende bane med frimodighed“. Der kan løfte sig et skrig i vor sjæl efter kraft fra Gud — lad os så lægge hele vor sjæl ind i bønnen om, at vi må blive fyldt med den hellige ånd. **Poul Larsen.**

Indtryk fra »Jutlandia« tredie togt

Et blot nogenlunde fyldestgørende billede af et sådant togt kan ikke trænges sammen på få spalter. Derfor vil jeg kun fortælle om nogle indtryk henholdsvis fra rejsen ud og selve arbejdet i Korea. En af havnene på vejen ud var Aden i Arabien, hvor skibet lagde til en dags tid for at få olieforsyning, inden turen gik ud på Det indiske ocean. At den dag kom til at stå i min erindring med store bogstaver, kan jeg takke missionær Borch-Jensen for, som virker i Aden. Han havde fået underretning om skibets ankomst og var en af de første, der kom ombord efter forankringen. Tilfældet ville, at han den dag kl. 10 skulle forrette en begravelse, hvorfor besøget ombord blev meget kort, da skibet først forankrede ved 9-tiden. Sammen med missionæren tog vi, der i forvejen havde bestemt at besøge ham, kort tid

efter afsted. Vi var en 5—6 sygepassere, mest diakoner, og et par sygeplejersker foruden pastor Tange-Jensen. I en taxa og missionærens bil kørte vi ca. 12 miles ud til yderkanten af protektoratet til det skotske missionshospital, inden for hvis område hjemmet lå, hvorfra begravelsen skulle foregå. Vejen snoede sig ud og ind mellem de tørre bjerge, der omgiver byen. Man føler sig som på bunden af en gryde, hvori man bliver stegt både fra oven og ned, idet sandet kaster varmen tilbage.

Det meste af begravelsesceremonien foregik i hjemmet, da faderen til det tolvårige barn, som skulle begraves, lå syg af tuberkulose. Han var dog i bedring, takket være missionens læger. Begge forældre var nylig blevet kristne, hvorfor det var en særlig svær prøvelse for dem. Efter den arabiske salmesang, tale og bøn blev kisten

sat ind i en vogn, hvorefter vi alle kørte til kirkegården, der lå i nogen afstand. Det var ganske ejendommeligt at se de broget klædte arabere stå rundt om graven og se på, at den lille kiste på kristen vis blev sænket ned i det brændende sand.

Fra begravelsen i Aden

At nogen kan leve under disse forhold, når de kommer fra Danmark med kølige bække selv på de varmeste sommerdage, forstår man næsten ikke. Det kan kun være i tillid til det ord, som stod i dr. Walkers hjem: „Som din dag er, skal din styrke være“. Dr. Walker er knyttet til det skotske missionshospital, som har ca. 80 sengepladser. Mange af patienterne kommer op til 200 miles væk fra. Det er alligevel en trip gennem ørkensandet.

Dette møde med missionen i dens daglige virke, som jeg fik min første exakte viden om gennem Axel Niensens timer i missionshistorie, blev en interessant og gripende oplevelse, der aldrig vil glemmes.

Selv om Aden for mig blev udrejsens højdepunkt, var den dog kun een af anløbshavnene. Forinden havde vi været i Plymouth og Port Said. Havnene efter blev Colombo, hvorfra vi havde en heldagsbustur ind til Kandy på øns midte, det sted, hvor Buddhas lære skulle være nedskrevet første gang, dernæst Singapore

og sidst Yokosuka i Japan, hvor vi holder 10 dages ferie for hver 6 ugers ophold ved fronten. Alene disse ferier med mulighed for at rejse rundt til alle kendte og skønne steder i Japan, en venlighed, der udnyttes i udstrakt grad, kunne der skrives bøger om.

Med hensyn til vor opgave herude er ferierne selvfølgelig noget sekundær, selv om de er ganske nødvendige under sådanne arbejdsforhold. 6 uger indenfor et skibs sider med ringe mulighed for at komme i land er fuldt tilstrækkeligt ad gangen. Skibet har under hele dette togt hver gang ligget ude på strømmen ved Inchon. Der er jævnlig bådforbindelse med land, som man kan udnytte på fridage. Skønt det kun kan blive få timer i land, virker det alligevel forfriskende. Desuden er det vældig interessant at studere de fremmedartede østerlandske forhold på så nært hold.

De sidste årtier har imidlertid sat sine uudslettelige spor i Korea. Først de mange års japanske besættelser og nu sidst men ikke mindst borgerkrigen. Elendighedens typiske kendetegn falder straks en i øjnene, når man går i land. Snavsede og pjaltede børn vrimler omkring en og tigter mad eller penge. Der er i Inchon alene 5000 registrerede forældreløse børn. Hvor mange der så bor rundt om i huler og andre elendige boliger, véd man ikke. Hvordan disse uskyldige skabninger må lide under verdens brøde, har vi fået adskillige slående beviser på ombord. Under hvert ophold heroppe har vi haft civile koreanere, deriblandt adskillige børn. De er alle underernærede og i en elendig forfatning. I den strengeste vintertid var der nogle med frost i fødderne, som de havde pådraget sig ved at gå uden strømper og fodtøj. Man sætter sig ikke rigtig ind i det, før man har set sådan et lille rad-

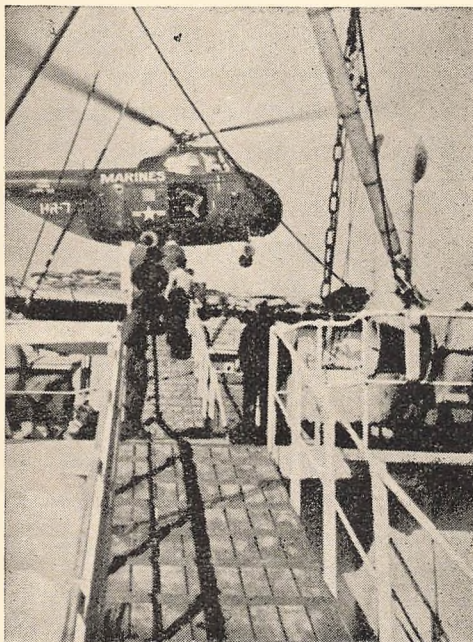
mægt barn med opsvulmede og betændte fødder. Under dette ophold heroppe har vi blandt andre en dreng, som efter tænderne at dømme skulle være ca. 10 år, men ser ud som en på 3—4 år og vejer kun 20 pund. Han havde ernæret sig ved tiggeri, men var efterhånden blevet så afmagret, at han ikke længere kunne gå.

Det er imidlertid svært at behandle civile koreanere tilfredsstillende, fordi deres tilstand ofte kræver et meget længere hospitalsophold end de halvanden måned, vi er her ad gangen. Mange er også blot blevet overført til et inchoisk hospital, mens vi er i Japan, og så kommet tilbage igen. Det er dog trods alt ikke helt tilfredsstillende. Vor opgave herude består også først og fremmest i behandling af de sårede fra fronten, hvorfor vi altid kun kan have et begrænset antal civile, da der må være ledige pladser i tilfælde af ryk. Det ideelle ville være hospitaler i land, der i forbindelse med de koreanske universiteter tillige kunne tjene som træningscentre for koreanske lægestuderende, som der også har været tale om at oprette på eventuel skandinavisk basis.

Patienterne fra fronten ankommer enten med helikopter eller båd. Med helikopter kommer de mest medtagne og som regel lige fra First Aid Stations ved fronten, mens de, der kommer med båd, har været behandlet kortere tid på Mobile Army Surgical Hospitals, hvorefter de med tog bliver sendt til Inchon og endelig med båd derfra.

Takket være helikopterdækket er skibet nu fuldt kvalificeret til at gå i team med de amerikanske hospitalsskibe. I løbet af ca. 20 min. flyver en helikopter herved fra fronten, d. v. s., at en patient under gunstige omstændigheder kan komme på operationsbordet en halv times tid efter, han er såret. Under sygelejet derefter kan

han nyde et fuldt moderne hospitals pleje. Selv om forholdene gør pladsen lidt snæver, har man dog den nyeste og bedste

Helikopter-landing

medicin og de fineste instrumenter, som bliver betjent af dygtige læger. Men vi har trods alt ikke de gode helbredelsesmuligheder, for at vi roligt kan skyde løs på hinanden. Vi må inderligt håbe, at der nu må dukke en fredelig løsning op, så de opbyggende kræfter, der er bundet til krigsmaskineriet, kan udnyttes til højst nødvendige civile formål.

En optimisme i den retning er meget rammende udtrykt i refrainet af en sang til soldaten fra Korea:

Soldat fra Korea, snart er du fri,
atter skal du være i paradís.

Inchon, marts 1953.

Ernst W. Pedersen.

Landselevforeningen af højskoleelever

Som det vel er de fleste gamle elever bekendt, er Haslev udv. højskoles elevforening medlem af landsforeningen af højskoleelever, og som følge heraf havde jeg den glæde som elevforeningens repræsentant at deltage i landsforeningens repræsentantskabsmøde, der afholdtes i højskoleforeningen, Slotsvænget 1, Odense, torsdagen den 30. april kl. 14,00.

Foreningens formand, fhv. undervisningsminister Jørgen Jørgensen, var desværre på grund af den stærke travlhed omkring valget forhindret i at være til stede, hvorfor forstander Engberg, „Købmandshvile“, aflagde beretning. Derefter aflagde kassereren regnskab, der balance-rede med kr. 38.209,37, heraf var der indkommet i kontingent kr. 16.885,08 og af den del af tipsmidlerne, der er stillet til rådighed for kulturelle opgaver, havde man modtaget kr. 10.000,00.

Sekretær Erik Halvorsen, Højskolernes sekretariat, redegjorde for det arbejde, der udgår fra sekretariatets kontor i Vartov, og han omtalte navnlig aftenhøjskolen i Vartov, fabriks højskolerne i provinsen samt de afholdte kurser: 8 og 14 dage på højskole samt 14 dages familiekursus for forældre med børn, og sidst men ikke mindst de kursus, som man under navn af „Den vandrende Højskole“ agtede at starte i den kommende sommer, begyndende på Antvorskov højskole ved Slagelse og sluttende på svenske højskoler. Se nedenstående.

Man drøftede derefter arbejdet i det kommende år og repræsentanterne (der var repræsentanter fra over 20 elevforeninger) udtrykte deres taknemlighed over det arbejde, der blev gjort ud fra sekretariatet i Vartov. — Næste års re-

præsentantskabsmøde blev besluttet afholdt på Tommerup højskole.

Jeg er meget glad og taknemlig for, at vor elevforening er med i dette banebrydende arbejde, der synes at have gode muligheder for at gøre højskolens arbejde kendt i „højskolefremmede“ kredse. Der er også her en rig mulighed for, at grundvigske og indre-missionske højskolefolk kan lære hinanden at kende og finde hinanden i et fælles arbejde for at skabe kontakt mellem dansk ungdom og den danske folkehøjskole.

Med hilsen og tak.

Eders

K. Vilh. Jørgensen.

Den vandrende Højskole i Sverige.

Vil De til udlandet, tilbyder vi Dem en rundrejse på 14 dage til Syd- og Mellem-Sveriges skønneste egne. Rejsen foretages i store, moderne turistbusser, og indkvarteringen sker på forskellige højskoler. Man jager ikke fra sted til sted, men får lejlighed til virkelig at leve sig ind i forudsætningerne for det, man ser, hjulpet dertil gennem foredrag og samtaler med skolenes lærere. Der fortælles om egnens kunst, litteratur og historie, og vi prøver at få et indblik i hverdagslivet, som det leves af befolkningen. Hovedvægten lægges på den historie, der knytter sig til egnen. Der fortælles herom af højskolelærere i foredragstimer, og derefter tager vi på udflugt til stederne, hvor „begivenhederne virkelig skete“. Desuden skulle den særlige atmosfære, der præger højskolekurserne såvel i Danmark som i Sverige gøre *Den vandrende Højskole* mere fornøjelig og udbytterig end en almindelig turistrejse.

Der startes på en højskole på Sjælland, og turen bliver iøvrigt som følger:

Tur 1: 5.—18. juli.

Malmö — Kristianstad — Karlskrona —
Kalmar — rundtur Öland — Kalmar —
Vetlanda — Nässjö — Jönköping — Borås

— Göteborg — Kungälv — Göteborg —
Halmstad — Malmö.

Tur 2: 19. juli—1. august.

Malmö — Kristianstad — Karlskrona —
Kalmar — rundtur Öland — Kalmar —
Vetlanda — Nässjö — Jönköping — Borås
— Göteborg — Ljungskile — Göteborg —
Halmstad — Malmö.

Prisen for turen fra København med
transport, undervisning, kost og ophold
bliver kr. 260 (incl. indtegningsgebyr
25 kr.).

Forlang special brochure for Den Van-
drende Højskole.

Højskolernes sekretariat,
Vartov, København K.

Elevforeningens generalforsamling

Som sædvanlig afholder elevforeningen
sin årlige generalforsamling under elev-
mødet, der i lighed med de senere år af-
holdes på skolen den første søndag i juli
måned. — Generalforsamlingens dags-
orden bliver følgende:

1. Formanden aflægger beretning.
2. Kassereren fremlægger regnskabet.
3. Bestyrelsesvalg (efter tur afgår: lærer N. P. Pedersen, fru Overgaard Nielsen, Ribe, og sekretær Johs. Johnsen, København, der alle er villige til at modtage genvalg).
4. Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet på gene-
ralforsamlingen, samt eventuelle forslag
til nye bestyrelsesmedlemmer, bedes frem-
sendt til elevforeningens formand under
adresse Birke Allé 1, Glostrup, senest 14
dage før generalforsamlingen. Af prakti-
ske grunde bedes forslag til evt. nye besty-
relsesmedlemmer være ledsaget af de på-
gældendes samtykke.

Med venlig hilsen til alle gamle elever.

Eders

K. Vilh. Jørgensen,
formand.

Lunderskov, 18. april 1953.

Udvalget for Haslevkredsen for Sønder-
og Sydjylland er samlet i Lunderskov til
bestyrelsesmøde og sender alle, forstan-
dere, lærere og alle gamle elever en hjer-
telig hilsen. Elevstævnet 30. august for-

søges afholdt i Gram.

Ingrid Spedtsberg, Husholdningsskolen 46,

Anders Jensen, Højskolen 17-18,

Marius Rasmussen, Landbrugsskol. 22-23,

Jens Ravn, Højskolen 17-18,

Svend Madsen, H. u. H. 51-52.

Haslevkredsen i København

(H.u.H.) har møde på K.F.U.K., St.
Kannikestræde 19, 1. juni kl. 20.

Pastor Zcuthen taler.

Velkommen alle.

P. k. v.

Emma Augustinus.

Bryllupper.

16. januar viedes frk. Käthe Mark Pe-
dersen til hr. bagermester Hans Donslund,
Farsø. Begge v. 50—51.

15. maj vies i Kølback kirke frk. Grethe
Jensen, s. 51, til hr. gdr. Hans Lyngholm,
„Kraitholm“, Engesvang.

16. maj vies i Ansager kirke frk. Ella
Juhl Pedersen til hr. Søren M. Thomsen,
v. 51—52.

Pinselørdag, den 23. maj, vies i Ring-
købing kirke Karen Sofie Iversen (s. 47)
til bankass. Fr. Kristensen, Ringkøbing.
Bryllupsadr.: Hvide Sande Sømandshjem.
Hjertelig til lykke!

APRIL

har været en stævnefri måned på H.
u. H. i år. Det er rart engang imellem at
have lidt stilhed på „Borgen“. Nå, stilhed
er måske så meget sagt. Der er nogle, der
har haft bevægelse nok, alle dem nemlig,
der har gjort rent, repareret og pudset op
både inde og ude. Vinterens spor skal ud-
slettes, så det hele kan fremtræde i en til-
talende skikkelse, når sommerholdet ryk-
ker ind.

Som en af dem, der ikke har deltaget i
denne kampagne med spand og klud, med
pensel, kost, børste, spade, greb, hakke
o.s.v., mener jeg nok at kunne sige, at
processen forløb fint og gav et smukt re-
sultat.

Hvad lærerstaben har bestilt, véd I lidt
om fra aprilnummeret — ja, vi har da ud-
rettet en hel del mere — selvfølgelig —
hver på sin post.

17.—18. april var vi til det årlige høj-

Husk at notere dato for elevfesten lørdag den 4. og søndag den 5. juli.

Vi venter at se mange gamle elever.

skolekomsammen, denne gang på Fårevejle højskole.

Vi havde et par gode dage med møder, diskussioner og en mængde frie samtaler, desuden så vi Fårevejle og Dragsholm slotskirke, var på Vejrhøj og på Vallekilde højskole, hvor forstander Uffe Grosen — efter at vi havde taget os energisk af det ventende kaffebord — gav en meget interessant skildring af sin skoles historie.

Vi tænker med glæde på de rare dage og sender vore ypperlige værtsfolk de bedste hilsener og tak for alt, hvad de gjorde for os.

Og så blev det maj.

Vi er i gang igen. De ny elever er mødt, vi holdt velkomstaften 5. maj efter det sædvanlige mønster. Hvis vi får et godt billede af flokken, skal I få det med samt deres navne i næste nr.

Kontingent.

Der var altså et par forkerede mennesker — nej, undskyld et par rigtige mennesker, der fik et forkert rykkerbrev. Det skulle de ikke have haft. Undskyld! og tak fordi I „optog det i bedste mening“ og gjorde mig opmærksom på vildfarelsen.

Dernæst tak til dem, der har reageret ved at sende de 5 kr.

Endvidere hep, hep til dem, der endnu ikke er kommet over det.

Lohses Forlag

har et par nye bøger, som vi gør opmærksom på. De er aktuelle, hver på sin vis.

Svend Borregaard: „*Enhed og splittelse*“ er en håndterlig og praktisk lille oversigt over kirker og trossamfund. Læsér du den, véd du noget og får måske lyst til at vide mere.

Harald P. Madsen: „*Vi vil skilles*“ siger på en fornøjelig måde den gamle sandhed om, hvordan man finder lykken i ægteskabet.

Haslev-kredsen for Silkeborg Omegn

Møde søndag den 7. juni kl. 20 i KFUMs have i Silkeborg.

PROGRAM:

Kl. 19,30: FDFs orkester spiller.

Kl. 20,00: Tale ved forstander Magelund.

Kl. 21,15: Sammenkomst for gamle elever fra Haslevskolerne i KFUMs festsal (med kaffebord). Forstander Magelund fortæller nyt fra Haslev — farvelsbilleder.

Ca. kl. 22,45: Afslutning ved Magelund.

Forstander Jobs. Magelunds møder i juni måned

Fredag den 5.: Grundlovsfest i Gudme.

Lørdag d. 6. kl. 20 ungdomsmøde i Thorning gårdejer Ove Rask, »Kauegaard«, Thorning pr. Kjellerup.

Søndag den 7. kl. 14,30: Sommermøde i Kjellerup.

Søndag den 7. kl. 19,30: KFUM, Silkeborg.

Mandag den 15.: Valdemarsdag, møde i Borup.

Søndag den 21. i Taulov: Gudstjeneste kl. 10. Møde kl. 15,30.

Søndag den 28. kl. 16: Møde i Sorgenfri Slotspark, Kongens Lyngby.

H. u. H. kredsen på Fyn

Søndag den 21. juni indbydes kredsen til en sammenkomst hos gdr. Niels Jørgen Pedersen i Verninge.

Kl. 15 kaffebord — frit samvær, eventuelt foredrag ved hr. lærer Astrupgaard, Odense. Tag madpakken med til aften, kom mange.

17 km fra Odense, Odense-Haarby. Assens-bilen går gennem Verninge. Se tiderne i den ny køreplan.

Velkommen alle.

Hansine og Niels Jørgen Pedersen,
bopæl lige over for apoteket.

Bryllup

Onsdag den 1. april viedes i Onsevig kirke Frøken Karen Jørgensen 1951-52 til Hr. Gunnar Frandsen 1951-52.

Hjertelig til lykke.